

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/841/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118314323
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118314323.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: mal. C. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX B., zast. zákonným zástupcom - matkou V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX B., právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, proti povinnému: V. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX B., adresa na doručovanie: B. XXX, XXX XX B., o vymoženie výživného s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom Františkom Radzom, so sídlom Exekútorského úradu Radlinského 1728/47, 026 01 Dolný Kubín, pod sp. zn. 9722EX 399/18, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/841/2018 zo dňa 9. novembra 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/841/2018 zo dňa 9. novembra 2018 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica, konajúci vyšším súdnym úradníkom, uznesením sp. zn. 19Ek/841/2018 zo dňa 9. novembra 2018 vo výroku I. návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol podľa §611 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a vo výroku II. žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal.

2. Predmetné uznesenie vyšší súdny úradník vecne odôvodnil tým, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 03.09.2018, čo je preukázané doručenkou, z ktorej vyplýva, že zásielka bola na pošte uložená dňa 16.08.2018 a povinný si ju prevzal dňa 03.09.2018. Povinný mal teda podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku 15 dňovú lehotu na to, aby podal návrh na zastavenie exekúcie. Povinný mohol podať návrh na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku najneskôr dňa 18.09.2018. Návrh na zastavenie exekúcie však podal povinný na pošte až dňa 25.09.2018, čo je preukázané poštovou obálkou, v ktorej bol návrh na zastavenie exekúcie zaslaný. Teda návrh na zastavenie exekúcie bol povinným podaný až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty, t. j. oneskorene. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh na zastavenie bol povinným podaný oneskorene, súd bližšie neskúmal jeho dôvodnosť a ten v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal.

3. Dňa 27.11.2018 bolo súdu doručené podanie povinného označené ako „odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. 19Ek/841/2018“, v ktorom povinný uvádza, že okresný súd uznesením zo dňa 09.11.2018 návrh na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti zamietol a zároveň súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Voči predmetnému uzneseniu podáva odvolanie. Povinný namieta, že mu nebolo doručené vyjadrenie oprávneného, resp. jeho zástupcov, ktoré súd v napadnutom uznesení uvádza, má

za to, že súd mu toto mal doručiť, aby sa mohol vyjadriť. Povinný ďalej uvádza, že podal na Okresnom súde v Čadci návrh na zníženie výživného, nakoľko určenú sumu výživného nie je schopný platiť a ani nebude môcť platiť, nakoľko sa podieľa na výžive detí toľko, ako mu to umožňuje správanie matky detí. Matka detí sa o tieto riadne nestará, konzumuje alkoholické nápoje, fajčí a o deti vôbec nemá záujem. Povinný tiež zotrváva na tom, že deťom kupuje potraviny, varí im a prispieva im na ich potreby, avšak keďže žijú v spoločnej domácnosti, nepýtal si nikdy potvrdenie, aby si to mohol započítať na uhradené výživné. Keďže prispieval na výživnom aj na mal. Timoteja, nesúhlasí s vedenou exekúciou a žiada exekučné konanie v celom rozsahu zastaviť.

4. Podľa § 124 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

5. Keďže podľa § 124 ods. 1 CSP sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu, súd prihladnuc na skutočnosť, že povinný svojím podaním, doručeným súdu dňa 27.11.2018, reaguje na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/841/2018 zo dňa 9. novembra 2018, ktoré mu bolo doručené dňa 16.11.2018, posúdil uvedené podanie povinného podľa jeho obsahu ako sťažnosť proti predmetnému uzneseniu. Povinný predmetnú sťažnosť odovzdal poštovému podniku na prepravu dňa 26.11.2018 a súdu bola doručená dňa 27.11.2018. Súd teda konštatuje, že sťažnosť bola podaná v 15 - dňovej, zákonom stanovenej lehote.

6. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného, doručeného súdu dňa 21.12.2018, prostredníctvom právneho zástupcu poukázal, že povinný si prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 03.09.2018. Povinný mal v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku 15 dňovú lehotu na to, aby podal návrh na zastavenie exekúcie. Povinný teda mohol podať návrh na zastavenie exekúcie do 18.09.2018. Vzhľadom k skutočnosti, že povinný podal návrh až dňa 25.09.2018, teda po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty, ide o oneskorene podaný návrh, a preto súd správne návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zastavil. Na základe skutočnosti, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný po lehote, je irelevantné sa k nemu vyjadrovať. Na základe vyššie uvedeného oprávnený žiada, aby súd sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol.

7. Povinný k vyjadreniu oprávneného na základe výzvy súdu zo dňa 22.01.2019 reagoval podaním, doručeným súdu dňa 15.02.2019, v ktorom uviedol, že trvá na svojom odvolaní a na návrhu na zastavenie exekúcie, pričom opätovne poukázal na dôvody zastavenia exekúcie, uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

10. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

13. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15. Preskúvacie oprávnenie sudcu pri rozhodovaní o sťažnosti je ohraničené medzami, v ktorých sa sťažovateľ domáha preskúmania uznesenia vyššieho súdneho úradníka, t.j. vymedzenie rozsahu sťažnosti je pre sudcu záväzný v tom smere, že nemôže preskúmať uznesenie vyššieho súdneho úradníka vo väčšom rozsahu než je uvedené v sťažnosti. Preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd v rozsahu podanej sťažnosti preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že uznesenie treba považovať vo výroku za vecne správne a sťažnosť povinného proti nemu tak za nedôvodnú.

16. Súd z obsahu spisu zistil, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 07.08.2018, domáha od povinného vymožením zameškaného výživného a trov exekúcie, a to na podklade rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9P/14/2016 zo dňa 18.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.11.2016. Predmetným rozsudkom súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa povinný zaväzuje počnúc od 18.10.2016 prispievať na výživu oprávneného sumou vo výške 100,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok II.). Poverením zo dňa 13.08.2018 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Františka Radzu. Následne súdny exekútor vydal dňa 14.08.2018 upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 9722EX 399/18 - 8, ktoré podľa poštovej doručky bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 03.09.2018 (t.j. pondelok).

17. Dňa 28.09.2018 bolo súdnemu exekútorovi doručené podanie povinného zo dňa 19.09.2018, označené ako „exekúcia 9722EX 414/18, 9722EX 399/18“, v ktorom povinný uvádza, že výživné vyčíslené v exekučnom konaní nezodpovedá skutočnosti, nakoľko s matkou maloletých detí žije v spoločnej domácnosti a podieľa sa na chode domácnosti a deťom takýmto spôsobom zabezpečuje ich výživu. Keby neprispieval na domácnosť, resp. na pokrytie potrieb detí, nebýval by v spoločnej domácnosti s matkou, teda z toho dôvodu si nevedol, koľko deťom prispieval na výživnom, matka si spočítala výživné určené súdom a nič z takto určeného výživného neodpočítala, pričom si je vedomá toho, že povinný sa skutočne podieľal na výžive detí. Povinný ďalej uviedol, že nie je schopný riadne sa zamestnať pre správanie sa matky detí, nakoľko táto sa riadne o deti nestará, deti boli často krát samé doma a preto si povinný nemohol dovoliť odísť mimo bydliska za účelom riadneho zamestnania. Deťom tiež dával deťom peniaze aj na potreby či už v škole, resp. mimoškolské aktivity. Nedával všetky peniaze matke, nakoľko táto si za ne kupovala pre seba alkohol, cigarety a deti z týchto peňazí nemali nič. Povinný žiadal, aby sa matka vyjadрила o spôsobe prispievania deťom na výživné.

18. Súd z poštovej obálky zistil, že podanie povinného bolo na poštovú prepravu odovzdané dňa 25.09.2018 a súdnemu exekútorovi bolo doručené dňa 28.09.2018.

19. Oprávnený k podaniu povinného zo dňa 19.09.2018 uviedol, že pokiaľ povinný tvrdí, že platil na mal. deti výživné, je jeho povinnosťou uniesť dôkazné bremeno a túto skutočnosť preukázať. Vyjadrenie povinného považuje za právne nerelevantné, nepreukazujúce žiadne skutočnosti, ktoré by mali vplyv na exekučné konanie.

20. Súdny exekútor postúpil súdu dňa 12.10.2018 podanie povinného spolu s vyjadrením oprávneného. Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. un. 19Ek/841/2018 zo dňa 9. novembra 2018 rozhodol o podaní povinného zo dňa 19.09.2018 ako o návrhu na zastavenie exekúcie s tým, že ho ako oneskorene podaný zamietol.

21. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

22. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

23. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

24. Podľa § 121 ods. 2, 4 a ods. 5 CSP do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

25. Povinný môže v priebehu exekučného konania podať viacero návrhov na zastavenie exekúcie, dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku však musí uplatniť včas, nakoľko pri návrhu na zastavenie exekúcie sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada, ktorej podstatou je, že určité (spravidla procesné) úkony sa musia všetky skoncentrovať v určitom štádiu konania. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, t.j. návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, musí povinný uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty okrem prípadu, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu nemôže prihliadnuť, t.j. návrh povinného na zastavenie exekúcie je teda v tejto časti právne neúčinný.

26. V danom prípade nie je sporné, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, t.j. ide o návrh na zastavenie exekúcie bez odkladného účinku, nakoľko lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom začala plynúť dňa 04.09.2018 (povinnému bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené do vlastných rúk dňa 03.09.2018) a posledným dňom na jeho podanie bol deň 18.09.2018 (utorok), pričom povinný návrh na zastavenie exekúcie odovzdal na poštovú prepravu až dňa 25.09.2018. Preto sa súd zaoberal tým, kedy nastali povinným namietané skutočnosti v návrhu na zastavenie exekúcie.

27. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že povinný vo svojom podaní neuviedol žiadne dôvody na zastavenie exekúcie, ktoré by nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, práve naopak, z tvrdení povinného je zrejmé, že všetko sú to skutočnosti trvajúce už po dlhší čas, a preto súd na ne nemohol prihliadať.

28. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti možno teda konštatovať, že v posudzovanom prípade vyšší súdny úradník nepostupoval správne, keď bližšie neskúmal dôvodnosť návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pretože aj keď v danom prípade povinný podal návrh na zastavenie exekúcie až po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, t.j. išlo o návrh na zastavenie exekúcie bez odkladného účinku, vyšší súdny úradník sa aj napriek tomu mal zaoberať dôvodmi povinného na zastavenie exekúcie minimálne vo väzbe k časovému okamihu ich vzniku. Keďže v danom prípade povinný predmetnú skutočnosť nenamietal a uvedené pochybenie vyššieho súdneho úradníka nemalo vplyv ani na vecnú správnosť výroku napadnutého uznesenia, súd sa tým bližšie nezaoberal. Súd už len pre úplnosť veci poznamenáva, že aj keby povinný podal uvedený návrh na zastavenie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, povinným uvedené skutočnosti by ani tak neboli dôvodom na zastavenie exekúcie, nakoľko povinný k návrhu na zastavenie exekúcie nepripojil žiadne dôkazy, preukazujúce zánik vymáhanej pohľadávky na základe právnej skutočnosti, ktorá nastala po vzniku exekučného titulu, zrušenie exekučného titulu a ani existenciu iných skutočností, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu.

29. Vo vzťahu k námietke povinného, že mu nebolo doručené vyjadrenie oprávneného, resp. jeho zástupcov, a že má za to, že doručené malo byť, aby sa mohol vyjadriť, súd uvádza, že procesný postup súdu, resp. súdneho exekútora v prípade podania návrhu povinného na zastavenie exekúcie explicitne upravuje ustanovenie § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého „návrh na zastavenie

exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.“ Keďže v danom prípade bol uvedený zákonom upravený postup dodržaný, súd je toho názoru, že uvedená námietka povinného je nedôvodná. Navyše vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie ako aj vyjadrenie oprávneného k sťažnosti povinného bolo povinnému doručené dňa 30.01.2019 s tým, že mal možnosť k uvedenému sa vyjadriť a rovnako v rámci sťažnostného konania mal možnosť sa vyjadriť aj ku skutkovým zisteniam vyššieho súdneho úradníka, zisteným z obsahu spisu, ako aj k právnym záverom z toho vyplývajúcim, čo povinný aj urobil, a to tak v podanej sťažnosti ako aj následne v podaní, doručenom súdu dňa 15.02.2019. Možno teda konštatovať, že ak by uvedená skutočnosť aj bola nedostatkom konania, tak postupom súdneho exekútora a následným postupom súdu nedošlo k definitívnemu zmareniu práva povinného vyjadriť sa k skutočnostiam, ktoré vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, uviedol oprávnený, čím je potrebné takýto prípadný nedostatok považovať za zhojený. Iný názor, vychádzajúci z nemožnosti zhojenia uvedeného nedostatku inak než zrušením rozhodnutia, vydaného vyšším súdnym úradníkom, a vrátením vecí na opätovné rozhodnutie, by odporoval zásade efektivity konania, pretože zrušenie rozhodnutia by zbytočne zvyšovalo náklady účastníkov konania, ako aj náklady na výkon súdnictva, a tým by bolo aj v rozpore s jedným zo základných princípov právneho štátu, ktorým je princíp racionality (pozri napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 7/2013 zo dňa 22.01.2014).

30. Keďže povinný v sťažnosti neuviedol žiadne dôvody odôvodňujúce zrušenie napadnutého uznesenia, súd o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/841/2018 zo dňa 9. novembra 2018, vydaného vyšším súdnym úradníkom, rozhodol tak, že túto v celom rozsahu podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.